

PAPER DETAILS

TITLE: İlköğretim Öğretmen Adaylarının Öğrenme Stillerinin İncelenmesi

AUTHORS: Rasit ZENGİN,Ömer Lütfi ALSAHAN

PAGES: 142-254

ORIGINAL PDF URL: <https://dergipark.org.tr/tr/download/article-file/67835>

İLKÖĞRETİM ÖĞRETMEN ADAYLARININ ÖĞRENME STİLLERİNİN İNCELENMESİ

RESEARCH ON LEARNING STYLES OF PRIMARY SCHOOL TEACHER NOMINEES

Raşit ZENGİN*
Ömer Lütfi ALŞAHAN

ÖZET

Bu araştırmanın amacı, farklı öğrenme stillerine sahip öğretmen adaylarının genel öğrenme stillerini belirlemektir. Verilerin analizinde frekans ve çift yönlü varyans analizi (ANOVA) kullanılmıştır. Araştırma kapsamındaki öğretmen adaylarının % 66,8'i (n=231) Ayırıştırıcı öğrenme stili, %22,8'inin (n=79) Özümseyen öğrenme stili, %5,5'i (n=19) Değiştiren öğrenme stili, %4,9'u ise (n=17) Yerleştiren öğrenme stili'ne sahip olduğu belirlenmiştir. Öğrenme stilleri ile eğitim arasında anlamlı bir fark bulunmuştur.

Anahtar Sözcükler: Öğretmen adayları, öğrenme stilleri, öğrenme.

ABSTRACT

The aim of this research is to determine general learning styles of teacher nominees with versatile learning styles. In data analyses, frequency and two-way variance analysis (ANOVA) were used. It was determined that 66,8 % (n=231) of teacher nominees within the scope of the research had Separator learning style, 22,8 % (n=79) of them had Absorbent learning style, 5,5 % (n=19) of them had Transformer learning style; whereas 4,9% (n=17) had Establisher learning style. There has been a significant difference between learning styles and training.

Key Words: Teacher candidates, learning styles, learning.

1. GİRİŞ

Öğrenme stilleri ile ilgili ilk araştırmaya 1892 yılında rastlanmaktadır. Yapılan ilk araştırmalar belleğin sözel ve görsel tercihleri üzerine yoğunlaşmıştır. 1892 yılından günümüze gelene kadar çok sayıda öğrenme stili ile ilgili teori, materyal ve stil grupları ortaya çıkmıştır. Yapılan araştırmalarda geçmişten günümüze gelene kadar birçok fikir ayrılıkları da ortaya çıkmıştır.

Öğrenme stillerine olan ilginin öncelikli nedeni öğrenme ve biliş stil-

* Doç. Dr. Fırat Üniversitesi, Eğitim Fakültesi, İlköğretim Bölümü, rzengin@firat.edu.tr

leri ile ilgili performansı ölçme amaçlı araçların geliştirilme çabasıdır. Öğrenme stillerine artan ilginin bir diğer nedeni öğretime yönelik pratik uygulama eksiklikleridir. Bu ilginin artışıdaki bir başka neden ise yetişkin bireylerin öğrenme özelliklerinden sonra çocukların öğrenme özelliklerinin bilinmesi ihtiyacıdır. Bu şekilde pratik ve etkili öğretimsel uygulamaların geliştirilebileceği düşünülmektedir.

Kolb'a (1985), göre öğrenenler dört temel farklı tipte ele alınır. Öğrenenler bilgiyi soyut olarak anlayan analitik öğrenenler, kişisel özelliklere bakılarak yaratıcı, deneme yanılma yolu ile öğrenen dinamik öğrenenler, teoriyi ve pratiği tamamlayıcı olarak kullanan tecrübe yolu ile öğrenenler şeklinde ayrılmıştır.

Öğrenme stillerinin eğitim-öğretim faaliyetlerinde dikkate alınması gerektiği konusunda pek çok görüş ortaya atılmıştır. Bu konuya önem verilmesinin, yoğun olarak tartışılmasının ve etkili öğretim için öğrenme stillerinin dikkate alınması gerektiğinin vurgulanmasının pek çok nedeni vardır. Bu nedenler genel başlıklar halinde şöyle sıralanabilir (Littlewood, 1984):

1. Eğitim alanının hemen her aşamasında daha çok öğretmen merkezli bir eğitimin sürdürülmesi.
2. Her bireyin eğitim sürecinde tamamıyla kendi kişilik ihtiyaçlarından ve kendi öğrenmesinden sorumlu olduğu fikrine ek olarak yeni öğrenmenin bireysel bir süreç olduğu ve öğretmenin bu süreçte rehber görevini üstlenmesi gerektiği fikrinin vurgulanması.
3. Kullanılan yöntem ve tekniklerin etkili eğitim için tek başına yetersiz olması.
4. Bireylerin birbirinden farklı oldukları fikrinin daha yoğun olarak farkına varılması ve buna yönelik olarak eğitim faaliyetlerinde bireysel çalışmaların ön plana çıkartıldığı eğitim-öğretim programlarının düzenlenmesi.
5. Her bireyin farklı zihin ve öğrenme yapısına sahip olduğu fikrinin yoğun olarak vurgulanmasıyla, eğitim sistemlerinin de bu farklılığa cevap verecek şekilde düzenlenmesi zorunluluğunun ortaya çıkması.
6. Aktif konuma gelen öğrencinin ilgi istek ve yeteneklerinin desteklenmesi ile yeni özelliklerinin ortaya çıkartılmasının sağlanması.
7. Artık geleneksel okul anlayışıyla hiç bir bireyin, bırakınız farklı alanları veya becerileri, bir konuyu dahi tam anlamıyla öğrenemeyeceğinin anlaşılması (Şimşek, 2007).

Öğrenme olanakları bireyin oynamak, incelemek ve keşfetmek gibi doğal eğilimleriyle örtüştürüldüğü zaman öğrenme hızlanmaktadır. Öğrenme stilleri sistematik bir biçimde öğrencilere öğretildiğinde oldukça kısa bir süre içerisinde öğrenilenlerin miktarında ve hatırlanmasında artış görülmektedir (Given, 1996). Bireyin kendisine en uygun öğrenme stilini bilmesi öğrenme gücünün arttırmasına yardım eder (Aşkar ve Akkoyunlu, 1993).

Karşısında dikkatsiz, isteksiz, derse katılımı olmayan, zayıf notlar alan öğrencileri gören öğretmen de karamsarlığa kapılıp kendi öğretmenlik yeterliliklerini sorgulayacaktır ve bu konuda kuşkuya bile düşecektir.

Öğrencilerin öğrenme stilleriyle öğrenme etkinlikleri arasındaki uyumun olması, onların akademik başarısını yükseltmede oldukça etkili sonuçlar ortaya koyacaktır (Şimşek, 2002).

Öğrenme stiline dayalı öğretim uygulamasının dayandığı ilkeler (Karagözbolat, 2007); ciddi zekâ problemleri olan bireylerin dışındaki her birey tarafından öğrenilebilir. Bireyler belirli düzeyde öğrenme gücüne sahiptir. Fakat bireylerin öğrenme güçleri birbirinden farklıdır. Bireylerin farklı öğretimsel tercihleri vardır ve bu güvenilir bir biçimde ölçülebilir. Öğrencilerin öğrenme stillerindeki farklılıklar öğrenme ortamının zenginliği olarak kabul edilmelidir. Bireylerin öğrenme farklılıklarına saygı gösterilmeli ve bu farklılıkları geliştirme yönünde öğretim ortamları hazırlanmalıdır. Öğrenme stillerine uygun öğrenme ortamları, öğretim kaynakları ve öğretim yaklaşımları hazırlandığında, istatistiksel olarak öğrencilerin başarıları artmaktadır. Öğretim ortamı, öğretim kaynakları ve öğretim yaklaşımları öğrenme stillerindeki farklılıklardan sorumludur. Öğretmenlerin çoğunluğu öğretim faaliyetlerinde öğrenme stillerini önemli köşe taşları olarak kullanabilmeyi öğrenebilirler. Öğrencilerin çoğu yeni ve zor akademik materyale konsantre olurken, öğrenme stiline de öğrenebilirler. Öğrencilerin öğrenme stillerine yönelik eğitim verilebilmesi ve öğrenmenin niteliğinin artırılabilmesi için derslerde mümkün olduğunca çeşitli öğrenme-öğretme yaklaşım, yöntem, tekniklerine yer verilmeli ve öğretim görsel-işitsel araçlarla da desteklenmelidir (Yenice ve Saracaloğlu, 2009).

Görüldüğü gibi, bireylerin farklı öğrenme yeteneklerine sahip olduğu fikrinin gündeme getirilmesi ile eğitim-öğretim faaliyetlerinin öğretmen merkezli konumdan öğrenci merkezli konuma getirilmesi hedeflenmektedir. Bu hedef kapsamında özellikle öğrencilerin bireysel öğrenme farklılıklarının dikkate alınması gerektiğini vurgulamak amacıyla "öğrenme stiline dayalı eğitim-öğretim" kavramı kullanılmaktadır.

2. AMAÇ

Araştırmanın amacı, farklı öğrenme stillerine sahip ilköğretim öğretmen adaylarının genel öğrenme stillerini belirlemektir.

2.1. Araştırmanın Alt Problemleri

1. Öğretmen adaylarının öğrenme stilleri dağılımı nasıldır?
2. Öğretmen adaylarının öğrenme stilleri, okudukları bölümlere göre farklılaşmakta mıdır?
3. Öğretmen adaylarının öğrenme stilleri, devlet ve özel okulda (lise) okumaya göre farklılaşmakta mıdır?
4. Öğretmen adaylarının öğrenme stilleri, okul öncesi eğitim alıp almamaya göre değişim göstermekte midir?

3. YÖNTEM

3.1. Araştırmanın Modeli

Öğretmen adaylarının öğrenme stillerinin belirlenmesini amaçlayan bu araştırmada, tekil tarama modelinden (Karasar, 2004) faydalanılmıştır. Tekil tarama modeli kapsamında, araştırmanın örneklemini oluşturan fen ve teknoloji, sosyal bilgiler, ilköğretim matematik, okul öncesi ve sınıf öğretmenliğinde öğrenim gören 1. sınıf öğretmen adaylarının sahip oldukları öğrenme stilleri “Öğrenme Stilleri Envanteri” ile elde edilen verilerle belirlenmiştir.

3.2. Çalışma Grubu

Araştırma, 2009-2010 Öğretim yılında Elazığ Fırat Üniversitesi Eğitim Fakültesi İlköğretim Bölümünde (Sınıf Öğretmenliği, İlköğretim Matematik Öğretmenliği, Fen ve Teknoloji Öğretmenliği, Okul Öncesi Öğretmenliği ve Sosyal Bilgiler Öğretmenliği) öğrenim gören 1. sınıf öğretmen adaylarına uygulanmıştır.

3.3. Veri Toplama Araçları

Araştırma için gerekli olan veriler “Öğrenme Stilleri Envanteri” ile toplanılmıştır. Kişisel bilgiler anketinde, örneklem dâhilinde bulunan üniversite 1. sınıf öğrencilerini tanımayı sağlayacak ve aynı zamanda öğrenme stillerini elde etmek amacıyla yazılmış maddeler bulunmaktadır. Bu amaçla, ankette, öğrencilerin öğrenim gördükleri bölümleri belirlemeye yönelik bir

madde, öğrenim gördükleri liseleri belirlemeye yönelik bir madde, okul öncesi eğitim alıp almadıklarına ilişkin maddeler bulunmaktadır.

Araştırmada, öğretmen adaylarının öğrenme stilleri ile ilgili verileri toplama aracı olarak Kolb (1985) tarafından geliştirilen ve güvenilirliği sınanmış “Kolb Öğrenme Stilleri Envanteri 3.1” versiyonu kullanılmıştır.

Öğrenme Stilleri Envanteri, güvenirlik çalışması amacıyla, araştırmacı tarafından, 2009 yılında Fırat Üniversitesi Eğitim Fakültesinde öğrenim gören 20-29 yaşları arasındaki toplam 91 öğretmen adayına uygulanmıştır. Elde edilen verilere göre, dört temel öğrenme stilinden edinilen puanların Cronbach Alpha (n=91) güvenirlik katsayıları aşağıdaki gibidir;

	Cronbach Alpha
Somut Yaşantı	.54
Yansıtıcı Gözlem	.64
Soyut Kavramsallaştırma	.69
Aktif Yaşantı	.65
Soyut-Somut(SK-SY)	.78
Aktif-Yansıtıcı (AY-YG)	.83
p< .001	

3.4. Verilerin Analizi

Araştırma amaçları doğrultusunda toplanan veriler, özelliklerine uygun istatistiksel teknikler kullanılarak bilgisayar ortamında SPSS 12.0 (Statistical Package for The Social Sciences) paket programı kullanılarak çözümlenmiştir. Verilerin analizinde frekans (f), standart sapma, yüzde (%), çift yönlü varyans analizi (ANOVA) istatistiksel teknikleri kullanılmıştır.

4. BULGULAR VE YORUM

Araştırmaya katılan öğretmen adaylarının demografik değişkenleri Tablo 1’de verilmiştir.

Tablo 1. Öğretmen Adaylarının Demografik Tablosu

Bölümler	Öğretim	Ankete Katılanlar	Öğrenme Stili Belirlenenler
Fen ve Teknoloji Öğret.	I.Öğretim	48	40
	II.Öğretim	49	45
Sosyal Bilgiler Öğret.	I.Öğretim	40	37
	II.Öğretim	42	38
İlköğretim Matematik Öğret.	I.Öğretim	48	47
	II.Öğretim	42	39
Okul Öncesi Öğret.	I.Öğretim	24	22
	II.Öğretim	00	00
Sınıf Öğret.	I.Öğretim	41	36
	II.Öğretim	46	42
TOPLAM		380	346

Araştırmanın ilk alt problemi “Öğretmen adaylarının öğrenme stilleri dağılımı nasıldır?” biçiminde ifade edilmiştir. Öğrencilerin Kolb Öğrenme Stilleri Envanteri 3.1’ den aldıkları puanların frekans ve yüzde dağılımları Tablo 2’de sunulmaktadır.

Tablo 2. Öğretmen Adaylarının Öğrenme Stillerinin Frekans ve Yüzde Dağılımı

Bölümler	Öğretim	Ayrıştıran		Özümseyen		Yerleştiren		Değiştiren	
		f	%	f	%	f	%	f	%
Fen ve Teknoloji Öğretmenliği	I.Öğretim	27	58,7	8	17,4	2	4,3	3	6,5
	II.Öğretim	24	49,0	17	34,7	1	2,0	3	6,1
Sosyal Bilgiler Öğretmenliği	I.Öğretim	20	51,3	12	30,8	2	5,1	3	7,7
	II.Öğretim	23	57,5	9	22,5	5	12,5	1	2,5
İlköğretim Matematik Öğretmenliği	I.Öğretim	30	63,8	14	29,8	0	0	3	6,4
	II.Öğretim	28	71,8	5	12,8	3	7,7	3	7,7
Okul Öncesi Öğretmenliği	I.Öğretim	17	77,3	4	18,2	1	4,5	0	0
	II.Öğretim	0	0	0	0	0	0	0	0
Sınıf Öğretmenliği	I.Öğretim	29	78,4	5	13,5	1	2,7	1	2,7
	II.Öğretim	33	75,0	5	11,4	2	4,5	2	4,5

Tablo 2 incelendiğinde, öğretmen adaylarının % 66,8’i ayrıştıran, %22,8’i özümseyen, %4,9’u yerleştiren, %5,5’i değiştiren öğrenme stiline sahip olduğu görülmektedir. Ayrıştıran öğrenme stili, soyut kavramsallaştırma ve aktif yaşantı öğrenme yollarının bileşenidir. Yaparak-yaşayarak ve izleyerek öğrenmenin tercih edildiğini göstermektedir. Yani kavramlar yo-

luyla düşünerek ve yaparak öğrenirler. Ayırıştırıcı ve Özümseyen öğrenme stillerine sahip olan öğretmen adaylarının, diğer öğrenme stillerine göre daha fazla olduğu görülmektedir. Yani, öğretmen adaylarının bu iki öğrenme stiline daha yakın oldukları görülmektedir.

Araştırmanın ikinci alt problemi, “Öğretmen adaylarının öğrenme stilleri, okudukları bölümlere göre farklılaşmakta mıdır?” biçiminde ifade edilmiştir. Öğretmen adaylarının okudukları bölümlere göre ölçekten aldıkları puanların frekans ve yüzde dağılımları Tablo 3’ de sunulmuştur.

Tablo 3 incelendiğinde fen ve teknoloji öğretmenliğinde okuyan öğretmen adaylarının I. öğretimde %58,7, II. Öğretimde %49,0; sosyal bilgiler öğretmenliğinde okuyan öğretmen adaylarının I. Öğretimde %51,3, II. Öğretimde %57,5; ilköğretim matematik öğretmenliğinde okuyan öğretmen adaylarının I. Öğretimde %63,8, II. Öğretimde %71,8; okul öncesi öğretmenliğinde okuyan öğretmen adaylarının %77,3; sınıf öğretmenliğinde okuyan öğretmen adaylarının I. Öğretimde %78,4 ile II. Öğretimde %75,0’inin ayırıştırıcı öğrenme stiline sahip olduğu görülmektedir. Genel olarak öğrenme stillerinin dağılımı ayırıştırıcı (%66,8), özümseyen (%22,8), yerleştiren (%4,9) ve değiştiren (%5,5) olarak görülmektedir. Bu sonuçlara göre okudukları bölümler değişkenine göre öğrenme stilleri farklılaşmamaktadır.

Tablo 3. Öğretmen Adaylarının Okudukları Bölümler Değişkenine İlişkin Frekans ve Yüzde Sonuçları

Bölümler	Öğretim	Ayırıştırıcı		Özümseyen		Yerleştiren		Değiştiren		TOPLAM	
		f	%	f	%	f	%	f	%	f	%
Fen ve Tek. Öğret.	I.	27	58,7	8	17,4	2	4,3	3	6,5	40	100,0
	II.	24	49,0	17	34,7	1	2,0	3	6,1	45	100,0
Sosyal Bil. Öğret.	I.	20	51,3	12	30,8	2	5,1	3	7,7	37	100,0
	II.	23	57,5	9	22,5	5	12,5	1	2,5	38	100,0
İlköğr. Mat. Öğret.	I.	30	63,8	14	29,8	0	0	3	6,4	47	100,0
	II.	28	71,8	5	12,8	3	7,7	3	7,7	39	100,0
Okul Öncesi Öğret.	I.	17	77,3	4	18,2	1	4,5	0	0	22	100,0
	II.	0	0	0	0	0	0	0	0	0	100,0
Sınıf Öğret.	I.	29	78,4	5	13,5	1	2,7	1	2,7	36	100,0
	II.	33	75,0	5	11,4	2	4,5	2	4,5	42	100,0
TOPLAM		231	66,8	79	22,8	17	4,9	19	5,5	346	100,0

Araştırmanın üçüncü alt problemi, “Öğretmen adaylarının öğrenme stilleri, devlet ve özel okulda (lise) okumaya göre farklılaşmakta mıdır?” biçiminde ifade edilmiştir. Öğretmen adaylarının öğrenme stillerinin onların devlet ve ya özel okulda okumalarına göre anlamlı bir farklılık gösterip göstermediğini belirlemek amacıyla çift yönlü varyans analizi (ANOVA) yapılmış ve sonuçları Tablo 4’ de sunulmuştur.

Tablo 4’de görüleceği gibi, çift yönlü varyans (ANOVA) analizi sonucunda, öğretmen adaylarının öğrenme stillerinin okudukları lise değişkeni açısından istatistiksel olarak anlamlı bir farklılık göstermediği bulunmuştur ($p>0,05$). Yani öğretmen adaylarının öğrenme stilleri okudukları lise düzeyine göre değişiklik göstermemektedir.

Tablo 4. Öğretmen Adaylarının Öğrenme Stillerinin Okuduğu Lise Değişkenine İlişkin ANOVA Testi Sonuçları

Bölümler	Öğretim	Kareler Top.	sd	Kareler Ort.	F	p
Fen ve Tek. Öğret.	I.Öğretim	0,558	3	0,186	0,213	0,887
	II.Öğretim	1,258	2	0,629	0,901	0,414
Sosyal Bil. Öğr.	I.Öğretim	2,222	2	1,111	1,355	0,272
	II.Öğretim	1,092	2	0,546	0,790	0,462
İlköğretim Mat. Öğret.	I.Öğretim	3,983	4	0,996	1,623	0,186
	II.Öğretim	5,077	3	1,692	2,066	0,122
Okul Öncesi Öğret.	I.Öğretim	0,549	3	0,183	0,567	0,644
	II.Öğretim	...	...	...	...	...
Sınıf Öğretmenliği	I.Öğretim	0,722	3	0,241	0,531	0,664
	II.Öğretim	0,810	4	0,202	0,302	0,875

Araştırmanın dördüncü alt problemi, “Öğretmen adaylarının öğrenme stilleri, okul öncesi eğitim alıp almamaya göre değişim göstermekte midir?” biçiminde ifade edilmiştir. Öğretmen adaylarının öğrenme stillerinin onların okul öncesi eğitim alıp almamalarına göre anlamlı farklılık gösterip göstermediğini belirlemek amacıyla çift yönlü varyans analizi (ANOVA) yapılarak analiz sonuçları Tablo 5’ de sunulmuştur.

Tablo 5’de görüleceği gibi, çift yönlü varyans (ANOVA) analizi sonucunda, fen ve teknoloji (I. öğretim), sosyal bilgiler (I. - II. öğretim), ilköğretim matematik (II. öğretim), okul öncesi ve sınıf öğretmenliğinde (I. - II. öğretim) okuyan öğretmen adaylarının öğrenme stillerinin okul öncesi eğitim alıp almalarına göre istatistiksel olarak anlamlı bir farklılık görülmemektedir ($p>0,05$). Fakat fen ve teknoloji (II. öğretim) ve ilköğretim matematik öğ-

retmenliğinde (I. öğretim) okuyan öğretmen adayların da ise anlamlı bir fark bulunmaktadır ($p<0,05$).

Tablo 5. Öğretmen Adaylarının Öğrenme Stillerinin Okul Öncesi Eğitim Alıp Almamaları Değişkenine İlişkin ANOVA Testi Sonuçları

Bölümler	Öğretim	Kareler Top.	sd	Kareler Ort.	F	p
Fen ve Tek. Öğret.	I.Öğretim	0,003	1	0,003	0,003	0,954
	II.Öğretim	2,735	1	2,735	4,147	0,048*
Sosyal Bil. Öğret.	I.Öğretim	0,031	1	0,031	0,035	0,852
	II.Öğretim	0,374	1	0,374	0,541	0,467
İlköğr. Mat. Öğret.	I.Öğretim	5,979	1	5,979	11,320	0,002*
	II.Öğretim	0,171	1	0,171	0,189	0,667
Okul Önc. Öğret.	I.Öğretim	0,249	1	0,249	0,816	0,377
	II.Öğretim	...	...	...	...	...
Sınıf Öğret.	I.Öğretim	1,003	1	1,003	2,400	0,131
	II.Öğretim	0,533	1	0,533	0,848	0,363

5. SONUÇLAR

Araştırmada elde edilen bulgulara göre; araştırma kapsamındaki öğretmen adaylarının % 66,8'i (n=231) Ayrıştıran Öğrenme Stili, %22,8'inin (n=79) Özümseyen Öğrenme Stili, %5,5'i (n=19) Değiştiren Öğrenme Stili, %4,9'u ise (n=17) Yerleştiren Öğrenme Stili'ne sahip olduğu belirlenmiştir.

Araştırma kapsamındaki öğretmen adaylarının, en çok ayrıştıran, daha sonra sırasıyla özümseyen öğrenme stili, değiştiren öğrenme stili, yerleştiren öğrenme stiline sahip olduğu bulgusu, ilgili alan yazındaki pek çok araştırma bulguları ile uyushmaktadır (Özsoy vd., 2004; Buch ve Bartley, 2002; Tekaz, 2004; Karakış, 2006).

Araştırmada elde edilen bulgulara göre; araştırma kapsamındaki öğretmen adaylarının sahip oldukları öğrenme stilleri ile öğrenim gördükleri bölümler arasında manidar bir fark olmadığı belirlenmiştir.

Araştırmada elde edilen bulgulara göre; araştırma kapsamındaki öğretmen adaylarının sahip oldukları öğrenme stilleri ile devlet ve özel okulda (lise) okuma arasında genel olarak anlamlı bir fark olmadığı belirlenmiştir.

Araştırmada elde edilen bulgulara göre; araştırma kapsamındaki öğretmen adaylarının sahip oldukları öğrenme stilleri ile okul öncesi eğitim alıp almamaları arasında genel olarak manidar bir fark olmadığı belirlenmiştir.

Öğretmen adaylarının sahip oldukları öğrenme stilleri ve öğrenim gördükleri bölümler arasında istatistiksel olarak manidar bir fark olmadığı belirlenmiştir. Bölümler arasında farklılığın olmaması üniversiteye kadar öğretim yöntemlerinin tek yönlülüğünü akla getirmektedir. Diğer yandan, öğrencilerin öğrenme stillerinin henüz belirlenmemiş olması, araştırmaya katılan öğretmen adaylarının mevcut bölümlerdeki birinci sınıflarda öğrenim görüyor olmasından kaynaklanıyor olabilir.

6. KAYNAKLAR

- Aşkar, P., Akkoyunlu, B. (1993). Kolb öğrenme stili envanteri, Eğitim ve Bilim Dergisi, 87, 37- 47.
- Buch, K., Bartley, S. (2002). Learning style and training delivery mode preference, Journal of Workplace Learning. 1, 5-10.
- Given, B. K. (1996). Learning styles: a synthesized model, Journal of Accelerated Learning and Teaching, 21(1&2), 11–43.
- Karagözbolet, N. (2007). İlköğretim 6. ve 7. sınıf fen ve teknoloji bilgisi dersi öğrencilerinin öğrenme stillerine göre motivasyon ve başarı düzeyleri (Yüksek Lisans Tezi), Eskişehir Osman Gazi Üniversitesi Fen Bilimleri Enstitüsü.
- Karakış, Ö. (2006). Bazı yükseköğretim kurumlarında farklı öğrenme stillerine sahip olan öğrencilerin genel öğrenme stratejilerini kullanma düzeyleri (Yüksek Lisans Tezi), Abant İzzet Baysal Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü.
- Karasar, N. (2004). Bilimsel araştırma yöntemi, Nobel Yayın, Ankara.
- Kolb, A.D. (1985). Experiential learning: experience as the source of learning and development, Prentice Hall, Inc, Engle wood Cliffs, New Jersey.
- Littlewood, W. (1984). Communicative language teaching, Cambridge University Press, Cambridge.
- Özsoy, N., Yağdır, E., Öztürk, G. (2004). Onuncu sınıf öğrencilerinin öğrenme stilleri ve geometrik düşünme düzeyleri, Eğitim Araştırmaları Dergisi, 16, 50–63.
- Şimşek, N. (2002). Big16 öğrenme biçimleri envanteri, Ankara Üniversitesi, Eğitim Bilimleri Enstitüsü Dergisi, 1 (1), 33–37.
- Şimşek, Ö. (2007). Marmara öğrenme stilleri ölçeğinin geliştirilmesi ve 9-11 yaş çocuklarının öğrenme stillerinin incelenmesi (Doktora Tezi), Marmara Üniversitesi Eğitim Bilimleri Enstitüsü.

-
- Tekaz, S. (2004). Genel lise öğrencilerinin öğrenme stilleri (Yüksek Lisans Tezi), Anadolu Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü.
- Yenice, N., Saracaloğlu, A.S. (2009). Sınıf öğretmeni adaylarının öğrenme stilleri ile fen başarıları arasındaki ilişki, Yüzüncü Yıl Üniversitesi Eğitim Fakültesi Dergisi, V1, I, 162-173.

* * * *